

Vis urât

Carmen

Mâna sufletului stins
Din greșeală a atins
Fața inimii ce bate
În ritmul care se zbate
Să treacă neobservat
Lângă creierul culcat.
C-un picior este proptit
Ochiul ager ce-a șoptit
La urechea care vede
O bilă în haină verde.
Buzele miros sudoare
Iar nasul c-o sărutare
Simte degetul întins
De sufletul ce e cuprins
De un tremur cenușiu...
Încruntare-n ceas târziu!
Legături fără de noduri,
Neuroni uitați prin poduri
De gânduri împrăstiate
Și pe spate adunate
În cocoașa cea hidoasă;
Acrobat fără de plasă
Ai greșit când ai sărit!
Conștient, rămân uimit...
Eu sunt cel care-a căzut
În visul ce l-am avut!